2013. február 1., péntek • LXXI. évfolyam • 27. szám, 20 oldal • 245 forint, előfizetőknek 141 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

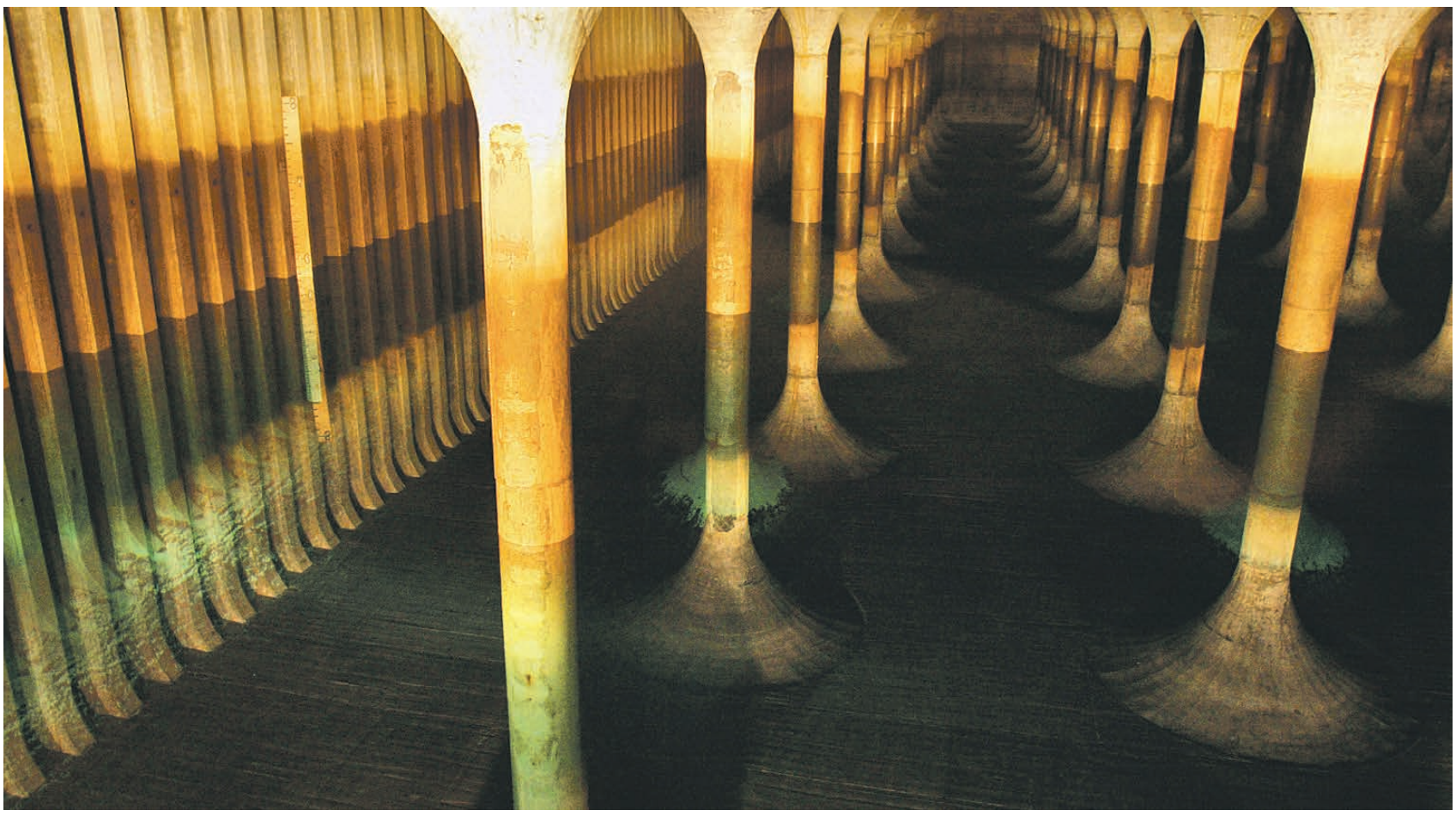
Az egyházon belül mozgó pénzek útja követhetetlen a világi hatóságok számára

- A pécsi püspökség volt munkatársa viheti el a balhét 20-30 kollégája helyett is.
- A gyanús esetekben szelektívnek tűnik az ügyészség vizsgálata. **Az ügy →4**

Rezsicsökkentés A Fidesz által tető alá hozott törvénnyel megy szembe a kormány

Kiszárítják a vízműveket

A Gellért-hegyi víztározó. A közműadó után díjcsökkentési elvárás FOTÓ: DOMANICZKY TIVADAR

Varga G. Gábor

Még nem lehet tudni, mennyivel csökkennek a vízdíjak, de az érintett cégek vezetői és tulajdonosai megkapták az ukázt a kormánytól – tudta meg a *Népszabadság*. Iparági szervezetek azonban a vízműcégek bedőlésétől tartanak az intézkedés nyomán. Lapunk több, névtelenséget kérő forrásból is úgy tudja: a társaságoknak már szóltak, hogy lejjebb kellene menni a díjakkal, ám egyelőre az árakat szabályozó Magyar Energia Hivatal térfelén pattog a labda, illetékességébe utalták a döntést. A cégek és a szakmai szervezetek hivatalosan egyelőre nem nyilatkoznak az ügyben. A kormány rezsicsökkentési terve azonban felvet problémákat, mert korábban a szakmai szervezetek vezetői is úgy fogalmaztak: a vízműveket nem veti fel a nyereség. Ráadásul az árakat sem ésszerű egységesen csökkenteni, hiszen lényegében mindenütt más és más a vízdíj mértéke.

A vízszolgáltatás piacának újraosztására teremti meg a lehetőséget a víziközművekről szóló törvény, ugyanakkor a vízszolgáltatás szakmai szabályozásában korrekt jogi környezetet teremt – vélekedtek a lapunk által megkérdezett szakértők a tavaly elfogadott új jogszabályról. Akkor egy kormánypárti előterjesztés alapján a parlament a vízdíjak 2013-ra vonatkozó 2,56 százalékos emeléséről döntött, ami látszólag szöges ellentétben áll a kabinet által tervezett második körös rezsicsökkentési tervekkel. Azt egyelőre nem tudni, mi következik, azt azonban igen, hogy a vízdíjakkal a kormány nem követi el azt a hibát, mint az áram- és gázárakkal. *Fónagy János* államtitkár lapunknak is beszélt arról, hogy az intézkedés előtt a sietség miatt elmaradtak a hatásvizsgálatok, amit utólag pótolnak. Most a MEH illetékesei elemzik a helyzetet, s ebben (mivel a hivatalon belül új terület a vízdíjak szabályozása, épp a friss törvény értelmében került hozzájuk) számítanak a vízműveket üzemeltető szakemberekre és vezetőkre is. Akik bizonyosan ismertetnek a hivatallal számos nyomós (ellen)érvet.

Például azt, hogy sok vízmű már most is csődközeli helyzetben van, főleg az elmaradottabb területeken üzemelő rendszerek, ahol kicsi a népsűrűség, az egy kilométer vezetékre jutó ipari létesítmény, nagy viszont a nem fizető ügyfelek száma, az elavult rendszerek miatti karbantartási költség, s immár a közműadó is. Az iparágban dolgozó szakszervezetek ez ügyben nyílt levelet írtak *Orbán Viktor* miniszterelnöknek arra figyelmeztetve, hogy az adó sok kisebb településen működő vízművet bedönthet. Azt, hogy a kabinet miként kezeli ezt a problémát, nem tudni. Az biztos, hogy néhány cégnél a negyedéves bevételek nem fedezik a közműadó összegét, vagyis számukra az esedékesség az azonnali csődöt jelenti – az ezt automatikusan követő felszámolási eljárások pedig alkalmat adhatnak a tulajdonosi szerkezet átalakulására is.

Ami a díjakat illeti, érdekes helyzetet teremtett a kormány: a vízműtörvény értelmében a közműadót (amit a törvény elfogadása után vetettek ki) a MEH nem veheti figyelembe az árak megállapításakor. A szabályok ugyanis pontosan leírják, milyen költségeket lehet figyelembe venni, s mit nem.

A törvény méltányos nyereség melletti díjszabást ír elő, a rezsicsökkentési tervek viszont pont ettől fosztanák meg a cégeket. Ráadásul az EU szabályai előírják az uniós támogatásokból végrehajtott közműfejlesztések teljes költségmegtérülésének elvét is. Bonyolítja a helyzetet, hogy több száz különböző tarifa van érvényben az országban, a legolcsóbb és a legdrágább között nem ritka a háromszoros szorzó sem. Épp az elmaradott településeken drágább a víz, ahol rossz a hálózat műszaki színvonala, többet kell tartalékolni a karbantartásra, üzemzavar-elhárításra. Szintén az új törvény írja elő, hogy a rendszerek amortizációjára is céltartalékot kell képezni, ami a fiatalabb rendszerek üzemeltetőire ró nagyobb terhet. Az, hogy az elavult rendszerek felújítására is fedezetet kell képezni, az elöregedett hálózatok üzemeltetőit sújtja – ezek az előírások befolyásolják az árakat is, amit most a kormány csökkenteni szeretne.

ÖTÖDIK HASÁB

Szabadság

Sokféle tárgyalást folytattunk már az IMF-fel, de olyat talán még soha, ami úgy fejeződött be, hogy lényegében el sem kezdődött. Ahhoz képest viszont nagyon sokáig tartott. Nincs az a páva, amelyik eddig bírná a táncot. Előbb Orbán Viktor Brüsszelben, majd erre reagálva a valutaalap Washingtonban tette egyértelművé azt, ami már egyébként is nyilvánvaló volt: ebből a hitelből nem lesz semmi. Félreértés ne essék: az önmagában kicsit sem baj, hogy nem kell újra hitelt felvennünk az IMF-től (és mielőtt megfeledkeznénk róla, az Európai Uniótól). A miniszterelnök megtanulta a leckét: nem a Matolcsy-féle kipateroltukkal írta le a helyzetet, hanem azzal, hogy amilyen hitelkeretet a kormány akart, olyat az IMF nem adott, amilyet pedig adott volna, olyat a kormány nem akart. Valójában Orbánék vállalták volna a készenléti hitelt is, ha sarokba szorítja őket a pénzpiaci helyzet, de leginkább semmilyen kölcsönt nem akartak. A hitel ugyanis felügyeletet jelent. Számon kérhető elvárásokat, rendszeresen értékelő küldöttségeket. Márpedig Orbán nem szereti, ha azt látják, hogy neki egyeztetnie kell arról bárkivel is, mit csináljon. Sőt: ezt még ellenőrzik is.

Orbán egyelőre búcsút inthetett az IMF-nek, neki már az unió túlzottdeficit-eljárása a lényeg. Elvan a kötött feltételű hitel nélkül is, hiszen most szép az idő, kimerészkedhet a nyílt vizekre. Lehet, hogy a piac drágábban ad és szeszélyes, de ha egy miniszterelnök megfizeti a kamatot és vállalja a kockázatát, akkor fenntarthatja a függetlensége látszatát.

Az, hogy ezért apránként fölvállalt több IMF-hitelre valót? Ugyan már! A lényeg, hogy nem vagyunk gyarmat. A szabadságnak ára van. Orbán Viktorénak különösen. *(A szerk.)*

Vélemény

Fiktív munkaterület

Matalin Dóra azon töpreng, vajon Orbán Viktor egykori kordonbontását hogyan minősítené a városháza. **→11**

Csak romok maradnak

Kósa Lajos AB-nak adott pofonját Tóth Ákos szellemi pornográfiának tartja. **→11**

Szombat reggel

hétvége

- Mint a szél. – Az új energia új szövetségeket szül.
- Az Andrássy út aranya. – Árverés a Zelnik-kincsekre.
- Keserédes-nemes. – Napfényhiánytól jó a magyar paprika.

Hosszúra nyúlt pillanat: most ért szerződésközelbe az E.ON-vásárlás

Orbán Viktor szerint az állam már meg is szerezte a német társaság gáztároló és -nagykereskedő cégeit, ám a kontraktust még nem írták alá, így a részletek sem ismertek. **→9**

KÜLÖNÖS KECELI KOALÍCIÓ

Kitiltotta a plébános a keceli templomból a fideszes polgármestert, mire a két férfi hívei tüntetést szerveztek egymás ellen. A demonstráción a felek látványosan megbékéltek egymással. Már csak a helyi sajtószabadsággal és a hanyatló várossal kellene kezdeni valamit. **→7**

M. SCHMIDT JÁNOS

9 770237 377053 13027